

USTAVLJENO ŽIVLJENJE

Leto je 2020. Sodobni čas. Čas mobitelov, električnih avtomobilov, čas robotike... Vse je tako moderno, napredno, ampak nemočno proti nevidnemu nasprotniku, koroni.

Korona nas je vse zaprla v hiše. Zaprla je vrtce, šole, izpraznila igrišča in ceste. Vse okoli mene je tako tiho, ne slišim več hrupa, samo včasih mimo naše hiše slišim kakšen avto. Normalno življenje je prekinjeno, svet je obstal pred korono. Doma smo vsi, oče, mama, brat, sestra in jaz. Na začetku mi je bilo res lepo. Mislil sem, da sem na počitnicah, ampak v ponedeljek sem spoznal resnico. Doma sem, ampak se učim na daljavo, nekaj novega za mene tako kot za učitelje.

PRVI TEDEN

Vreme je sončno kot pravo poletje. Zunaj je 21 stopinj. Mama nam je odprla e-asistenta in spletne učilnice. Jaz delam na računalniku, brat in sestra pa na tablicah. Vsakih pet minut eden od nas nekaj vpraša mamo, ki postaja vedno bolj živčna. Oče je zunaj na dvorišču, pripravlja trening za mene in brata. Veselo gledam koš in komaj čakam na trening, naenkrat pa me mama prekine: »A boš ti končal to nalogo ali boš gledal v ta koš?« Takoj sem odgovoril: «Veš, da bom.» In se lotim dela.

Prvi teden je res potekel zelo dobro. Zjutraj smo naredili vse za šolo, potem pa ves dan igrali košarko na dvorišču. Zvečer smo dlje časa ostali pokonci, gledali smo zanimiv film. Ko vklopim televizijo, slišim samo zadeve o koroni, številu novo obolelih, o Italiji, Španiji ... Enkrat sem se pri glasbi učil, da je korona podaljšan ton, danes pa je najbolj nevaren virus na tem svetu.

DRUGI TEDEN

Vreme je postalo bolj mrzlo, od neverjetnih 21 stopinj smo prišli na 2 stopinji. Zdaj sem res v pravi karanteni. Na dvorišče ne smem, ker piha močan veter. Zjutraj naredim vse za šolo, potem gledam televizijo, igram igrice, karte z bratom. Vsi smo bolj napeti in živčni. Mama ves dan kuha, mi pa smo vedno lačni. Komaj smo končali kosilo, pa takoj sprašujemo: «Mami, kaj sladkega boš danes naredila?» Mami pa znori: «Pustite me samo pol ure, da si odpočijem.» Prvič sem slišal, da očetu meso ni dobro spečeno, drugače je pa vse, kar mami skuha, za njega odlično. Maminega komentarja sploh ne bom zapisal. Po izbruhu nervoze se vsi umirimo, ker se zavedamo novonastale situacije.

Korona je začasno spremenila moje življenje, ločila me je od prijateljev, od šole, od košarke. Upam, da se bo vse to hitro končalo in da se bomo korone spominjali kot grde nočne more!

Aleksandar Goljović, 7. A